

عنوان

از جوانی تا به پیری

ز پیری تا به کی؟

نویسنده

سید علیرضا موسوی

تابستان ۱۴۰۲

۴| سید علیرضا موسوی

عنوان و نام	موسوی، سید علیرضا، ۱۳۸۲-
پندار	از جوانی تا به پیری ز پیری تا به کی؟ / نویسنده سید علیرضا موسوی.
مشخصات نشر	تهران: موسسه فرهنگی انتشاراتی اولین‌ها، ۱۴۰۲.
مشخصات	۶۱ ص. ۹/۵ × ۹/۱۹ س.م.
ظاهری	
شابک	: ۹۷۸-۶۲۲-۸۰۴۲-۱۶-۹
وضعيت	: فلیبا
فهرست نویسی	
موضوع	شعر فارسی -- قرن ۱۵
st century Persian poetry --	
PJD ۸۴۶۱	رده بندی کنگره :
۶۲/۱۸۰	رده بندی دیوی:
۹۳۲۰۲۵۰	شماره
	کتابشناسی ملی
اطلاعات	: فلیبا
رکورد	
کتابشناسی	

تهران، میدان انقلاب، بعداز منبری جاوید ساختمان افق پلاک ۱۳۶۰
واحد ۱۵ همراه ۰۹۱۴۲۳۷۳۷۱۵

عنوان: از جوانی تا به پیری ز پیری تا به کی؟

مولف: سید علیرضا موسوی

موسسه فرهنگی انتشاراتی اولین‌ها

نویت چاپ: اول، ۱۴۰۲

شمارگان: ۱۰۰۰ نسخه

چاپ: مجد

قیمت: ۹۰۰۰ تومان

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۸۰۴۲-۱۶-۹

فهرست مطالب

۹	مقدمه
۱۱	بیچاره دلت را
۱۲	بر سنگ قبر او نوشتم
۱۴	تمثیل ب
۱۵	باید که بیمارم شوی
۱۶	چه کنم؟
۱۷	پخشیدمت
۱۸	عاشقتر از آنم
۱۹	حضرت آدم را حوابی می‌کند
۱۹	زخم شیدایی
۲۱	از جوانی تا به پیری ز پیری تا به کی؟
۲۲	با خدایم هر سر جنگ آمدم
۲۳	رخ ملحت
۲۴	از قطره به دریا شده باش
۲۵	پرسه در رویای تو
۲۶	روزی گلوی تو هم می‌گیرد
۲۷	پاخت به تو
۲۸	تاریکی
۲۹	اندکی دیر است
۳۰	جسم بی جان من
۳۱	دردم را شنید
۳۲	به فدایت هروم
۳۳	میخرم
۳۴	نق نق کنی؟
۳۵	پیراهن سهزم
۳۶	ساقی بیچاره
۳۷	معجزات خدایی

- ۳۸ باور نکن تنهایی ات را
تو
- ۳۹ تجربه هایت همه تکرار است
- ۴۰ باز کن موهایت را
- ۴۱ گرمی بوسه
- ۴۲ آرامش جانی
- ۴۳ پسر بچه ساده
- ۴۴ به موهای سفیدم چه میگویند؟
- ۴۵ روحت در قلب من زندانیست
- ۴۶ پاکت سیگار
- ۴۷ بخند
- ۴۸ چه خواهی کرد؟
- ۴۹ مرا شیند کرد و رفت
- ۵۰ یک دو، سه نشد
- ۵۱ خبری نیست
- ۵۲ خداوندان خودت پادر میلی کن
- ۵۳ قلم
- ۵۴ اهل دل و شعر سپید
- ۵۵ دیوانه آمده بودم
- ۵۶ چه غم از خنجر بعدی؟
- ۵۷ هوای عشق
- ۵۸ نگفتم گفتی ها را
- ۵۹ سکوتی که بر دیوار قلب من فریاد شد
- ۶۰ خدایی و خدایی

مقدمه

شاید از زمانی که اولین قطره اشک بر گونه ام جاری شد، از زمانی که اولین بار خنديدم و اولین صداها را شنيدم عاشق شدم؛ عاشق نوشتن، خواندن، مچاله کردن و دوباره نوشتن.

علاقهام به نوشتن و احترامم به قلم، سبب گردیده اين مجموعه از دلنوشته هایم را به عزیزانم تقدیم کنم عزیزانی که در طول چند صباحی که از عمرم می گذرد، همراه در شادی و غم، همراه و همقدم من بودند.

برای من، هدف هایی که به دست نیامدند، رویاهایی که به پوچی گراییدند، آرزوهایی که محل شدند، کشوری که به خاک و خون افتاد، مسافرتی که به مهاجرت ختم شد، رنج هایی که عادت شدند و انسان هایی که به خاطره هایم پیوستند، همه گی در نوشتن این مجموعه یاری رساندند.

سپاس از ملت افغانستان که پس از چندین دهه جنگ و خونریزی باز هم لبخند به لب دارند، هنوز هم به فردای سرسبز و آرام امیدوارند.